

Na haar definitieve terugkeer naar het moederhuis in Esch in 2002, werd ze vrijwilligster bij deze stichting in Den Bosch. Na nog enige tijd in de Molenwiek te hebben gewoond, verhuisde Maria in 2007 naar Klooster Terhaghe in Eindhoven. Hier had ze een mooie tijd samen met haar medezusters en de Zrs van Liefde van Gent, fietste ze veel en was ze verantwoordelijk voor de post. In 2020 moest ze door toenemende geheugenproblematiek verhuizen naar afd. Smaragd op het Wereldhuis. Gelukkig ging de rest van de Eindhovense gemeenschap mee.

Maria's mentale en fysieke gezondheid ging de afgelopen jaren steeds meer achteruit. Ze was moe en zei vaker en vaker: 'Ik kan niet meer....' Na een ongelukkige val op haar kamer, is ze een paar dagen later in alle rust overleden op 92-jarige leeftijd. Ze genoot van het zingen met Denise en kon nog heel trots vertellen over de zorg voor haar broertjes en zusjes en het werk op de boerderij vroeger. Het Swahili was ze ook nog niet vergeten. Maria was een sterke onafhankelijke en lieve vrouw, die heel wat werk heeft verstuwd, zowel in Afrika als in Nederland. Een echte doener die zich vol inzette met heel haar hart voor de vrouwen in Afrika en voor haar medezusters. We zijn dankbaar dat we vorig jaar nog samen met haar en haar familie haar 70-jarige Professiefeest hebben mogen vieren. Dag Maria, rust zacht in de Vrede van de Heer.

Dank voor uw medeleven en gebed.

In liefdevolle herinnering aan

Maria Johanna Schoorlemmer

Zuster Lebuïne

☆ Raalte, 22 september 1931

Professie, 25 oktober 1953

† Boxtel, 21 januari 2024

*Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika*

Maria was een echte boerendochter uit een groot katholiek gezin met 6 jongens en 4 meiden in Heeten (Raalte). Ze wist als oudste van het stel al vroeg van aanpakken. Hoe vaak heeft ze ons wel niet verteld hoe ze met die hele sliert kinderen naar school liep 's ochtends vroeg? Dan had ze de boterhammen al gesmeerd en de melk in flesjes gedaan. Ook leerde ze hen allemaal lopen. Ze wilde graag leren naaien op de naaimachine, maar haar moeder zei dat ze eerst maar eens moest leren melken. Maria kreeg van haar ouders een groot sociaal gevoel mee. In de oorlog waren er vele onderduikers op de boerderij en ook kwamen er veel mensen op voedseltocht langs, die eten meekregen en in het hooi mochten slapen. Haar vader was wethouder voor de KVP en haar moeder was voorzitter van de boerinnenbond.

Maria moest eigenlijk naar de huishoudschool, maar dat wilde ze niet. Ze wilde naar Afrika, net zoals haar nicht Henriette Schoorlemmer. Haar ouders zwichtten en Maria ging in 1951 naar het postulaat van de Witte Zusters in Maarn. In 1953 deed ze haar Eerste Professie en vertrok naar Algiers voor het Internationale Vormingsjaar, hier leerde ze Frans. Na het leren van Engels in Engeland, werd ze benoemd voor Tanzania. Ruim 10 jaar lang werkte ze op de missieposten van Kagondo, Tabora en Kigoma. Ze leidde vrouwenclubs, was verantwoordelijk voor huis en tuin, stuurde de boerderij aan en faciliteerde de kraamkliniek en het meisjeshotel. Ze leerde Swahili en Kinyamwesi. Later ging ze catechese geven aan de middelbare school en aan de katholieke vrouwenbeweging. Ze was inmiddels bijgeschoold in pastorale theologie in Gaba en deed een cursus in stedelijke sociale ontwikkeling op het International Social Institute in Den Haag.

In de jaren '70 en '80 ging ze door met sociaal-pastoraal werk in Kigoma en Sumbawanga. Duizenden bomen heeft ze geplant samen met allerlei vrouwengroepen. Met haar motor crosste ze langs de dorpen om de emancipatie en economische zelfstandigheid van vrouwen te bevorderen. Op een gegeven moment kreeg ze een landrover van de MIVA en chauffeurde ze veel voor de Witte Paters.

In 1986 kwam ze terug naar Nederland voor missieanimatie in de gemeenschap van Den Bosch, maar drie jaar later keerde ze alweer terug naar Tanzania. In Dares-Salaam ging ze in de grote stadsparochie pastoraal werk, roepingapostolaat en catechese doen. Hier verspreidde ze tevens de waarschuwingsfolders van de Stichting Religieuzen tegen Vrouwenhandel, die ze zelf in vier talen had vertaald.